Prima instanţă: Judecătoria Orhei, sediul Rezina (judecător Lavciuc Elvira)
Dosarul nr.2a-705/25 (nr.2-25014374-03-2a-27052025)

CURTEA DE APEL NORD
Colegiul Civil şi de contencios administrativ

D E C I Z I E

18 noiembrie 2025 mun.Bălţi

Instanța compusă din:
Președintele completului, judecătorul: Elena Grumeza
Judecătorii: Natalia Costaș și Ivan Parii

examinând, ***în procedura cererilor cu valoare redusă***, cererea de apel declarată de SRL „Debit-Lex" prin intermediul avocatului Lunca Ion, împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 11 martie 2025, emisă în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată formulată de SRL „Debit-Lex" către Țurcanu Gheorghe și Țurcanu Rodica, privind încasarea datoriei contractuale și a cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t:

Pretențiile reclamantului:

La 04.02.2025, avocatul Lunca Ion, acționând în interesele SRL „Debit-Lex", a intentat acțiune civilă către Țurcanu Gheorghe și Țurcanu Rodica cu privire la încasarea datoriei contractuale și cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată a invocat că, la 25.04.2024 între compania OCN „Ecofinance Tehnologies" SRL şi compania SRL „Debit Lex" a fost încheiat contractul de cesiune a creanțelor. Despre cesionarea creditului nebancar contractat de către pârât, acesta a fost informat prin scrisoare recomandată fapt confirmat prin copia avizului de recepție şi a chitanței poștale anexată la actele dosarului cât și prin apeluri telefonice. A mai invocat că, temeiul juridic de încasare a datoriei servește contractul de credit nebancar cu dobândă pentru consumatori nr.278994001 încheiat la 23.05.2024 prin care împrumutătorul OCN „Ecofinance Tehnologies" SRL a oferit un împrumut sub formă de linie de credit până la limita sumei de 25000 lei împrumutatului pârât. Părţile au convenit că, data acordării liniei de credit va fi de 60 de luni din data semnării contractului, potrivit pct.2.3. și pct.2.10. din contract.

În temeiul contractului enunțat, reclamantul a mai invocat că, pârâtul în total a obținut suma de 25 000 lei.

A mai menționat că, în conformitate cu prevederile pct.5.5. al contractului părțile au stipulat că, „Dobânda se calculează anual și se aplică la soldul zilnic al liniei de credit până Ia data restituirii integrale a liniei de credit, indiferent de faptul, dacă restituirea a fost efectuată de către Debitor benevol ca urmare a ajungerii obligațiilor la scadență, a rambursării anticipate a creditului, a exercitării dreptului de reziliere sau de revocare a contractului". Rata dobânzii contractuale conform pct. 5.5.1. din contract este de 49,9685% anual, iar comisionul unic de gestionare a creditului constituie 0,04% pentru fiecare zi, în conformitate cu prevederile pct.5.5.2. din contract. Potrivit pct.5.7. din contract părțile au convenit că, „calculul total al

creditului poate crește corespunzător și proporțional cu sumele care sunt trase din linia de credit, însă nu poate depăși valoarea sumelor trase, în condițiile pct.5.6. din prezentul contract". În conformitate cu prevederile pct.5.1. din contract părțile au convenit că, „Pentru utilizarea sumelor puse la dispoziție din linia de credit, debitorul va achita o plată minimă lunară egală cu 5% din soldul curent al liniei de credit la data scadenței plus dobânda contractuală".

Reclamantul a informat instanța de judecată despre faptul că, în perioada de până la depunerea cererii de chemare în judecată pârâtul a încălcat în mod abuziv clauza contractuală prevăzută de pct.5.1. din contract exprimată prin nerespectarea graficului de rambursare a împrumutului. Totodată, deși pârâtul a semnat contractul de credit nebancar în temeiul căruia a căzut de acord să-și onoreze obligațiunile corelative ce îi sunt opozabile până în prezent a achitat datoria de 11754,14 lei din corpul împrumutului, 3114,93 lei dobândă contractuală, 910 Iei cu titlu de comision de gestionare a creditului, iar pentru perioada de până la 31.12.2024 pârâtul înregistra o restanță la plata creditului de 99 zile de întârziere, iar datoria sa constituie 13245,86 lei din corpul împrumutului, 2698,12 lei dobândă contractuală și 1300 lei cu titlu de comision de gestionare a creditului. Pentru perioada 31.12.2024 - 10.04.2025 pârâtul înregistra o restanță de 1813,35 lei dobândă contractuală, 529,83 lei cu titlu de comision de gestionare a creditului.

Reclamantul a mai invocat că, solicitarea și eliberarea creditului s-a petrecut prin completarea personală în regim online de pe platforma online a OCN „Ecofinance Tehnologies" SRL de către pârât prin includerea datelor sale personale, a sumei de care are nevoie, discutarea la distanță cu reprezentanții de creditare nebancară. Referitor la cheltuielile de judecată reclamantul a menționat că, în vederea soluționării prezentului litigiu, a apelat la serviciile avocatului Ion Lunca în vederea acordării asistenței juridice reale și necesare fapt pentru ce a suportat cheltuieli în mărime de 4000 lei. În suma dată reclamantul beneficiază de servicii de consultanță juridică cu privire la prevederile legale aplicabile speței, studierea tuturor înscrisurilor prezentate de reclamant, întocmirea și expedierea proiectului de notificare, întocmirea și expedierea proiectului cererii de chemare în judecată, autentificarea probelor, verificarea stării dosarului, efectuarea apelurilor telefonice către pârât și persoanele de contact, obținerea titlului executoriu, în total sunt estimate 10 ore de lucru, care-s tarifate cu 400 lei per oră. Susține reprezentantul reclamantei că, pârâtul Țurcanu Gheorghe la momentul obținerii creditului nebancar se afla în relație de căsătorie cu Țurcanu Rodica, fapt confirmat prin informația eliberată de către IP „ASP".

S-a solicitat încasarea în mod solidar de la pârâtul Țurcanu Gheorghe și Țurcanu Rodica, în beneficiul reclamantului a sumei de 4511,47 cu titlu de dobândă contractuală restantă, a sumei de 1829,83 lei cu titlu de comision de gestiune, 4000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, 833,49 lei - taxa de stat pentru judecarea prezentei acțiunii, 200 lei - taxa de timbru și 18,5 lei - cheltuieli de corespondență, iar în total suma de 24639,15 lei.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 11 martie 2025 s-a respins ca neîntemeiată cererea cu valoare redusă a avocatului Lunca Ion în interesele „Debit Lex" Societate cu Răspundere Limitată către Țurcanu Gheorghe și Țurcanu Rodica în temeiul contractului de credit nebancar cu nr.278994001 din 23 mai 2024.

Solicitarea apelantului:

Exprimându-și dezacordul cu soluția instanței de fond, la data de 19 martie 2025, SRL „Debit-Lex" prin intermediul avocatului Lunca Ion a contestat hotărârea Judecătoriei Orhei,

sediul Rezina din 11 martie 2025 cu apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii cu pronunțarea unei noi decizii de admitere a cererii de chemare în judecată.

Argumentele părților:

În motivarea cererii de apel, avocatul Lunca Ion în interesele SRL „Debit-Lex" a reiterat motivele de fapt și de drept ce au fost invocate în cererea de chemare în judecată.

Suplimentar, a menționat că, instanța de fond a interpretat greșit regimul juridic al cesiunii de creanță, apreciind în mod eronat că, la momentul încheierii contractului de cesiune, creanța nu era una existentă și sesizabilă.

În opinia apelantei, această concluzie contravine prevederilor exprese ale Codului civil, precum și conținutului contractului de cesiune și actului de predare-primire, care stabilesc fără echivoc că, momentul transmiterii creanței este cel al semnării actului de predare-primire, iar nu cel al semnării contractului de cesiune.

Apelantul subliniază că, instanța de fond a ignorat probe esențiale aflate la dosar, în special actul de predare-primire din 31.12.2024, document care confirmă caracterul cert, determinat și exigibil al creanței la momentul transmiterii acesteia. De asemenea, instanța nu a efectuat o analiză completă a clauzelor contractuale relevante, limitându-se la o interpretare formală și restrictivă a normelor legale aplicabile.

O altă critică majoră adusă hotărârii atacate constă în interpretarea eronată a noțiunii de creanță viitoare, instanța de fond ajungând la concluzia greșită că o astfel de creanță nu poate face obiectul cesiunii. Apelantul arată că, legislația civilă permite expres cesionarea creanțelor viitoare, iar în speță, creanța a devenit certă și exigibilă anterior transmiterii efective prin actul de predare-primire.

Totodată, apelantul contestă concluziile instanței de fond referitoare la lipsa răspunderii solidare a soților pârâți, arătând că, obligația de plată izvorăște dintr-un raport juridic născut în timpul căsătoriei, prezumându-se utilizarea sumei împrumutate în interesul familiei, aspect necombătut prin probe contrare.

În ceea ce privește cheltuielile de judecată, apelanta își exprimă nemulțumirea față de respingerea cererii privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică, susținând că, instanța de fond nu a evaluat corect caracterul rezonabil și necesar al acestora, în raport cu complexitatea cauzei și volumul efectiv de muncă prestat de avocat.

În concluzie, apelanta apreciază că hotărârea instanței de fond este rezultatul unei interpretări greșite a probelor și a normelor de drept material, motiv pentru care solicită casarea integrală a acesteia, rejudecarea cauzei și admiterea acțiunii, cu încasarea integrală a creanței și a cheltuielilor de judecată aferente.

Aprecierea instanței de apel:

Analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii contestate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de apel, în raport cu materialele dosarului, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord consideră cererea de apel ca fiind întemeiată şi urmează a fi admisă, cu casarea hotărârii contestate a primei instanțe, din motivele ce succed.

În conformitate cu art.362 alin.(1) Cod de procedură civilă, *termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel*.

Apelantul SRL „Debit Lex" prin intermediul avocatului Lunca Ion, la data de 19 martie 2025, a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 11 martie

2025, astfel Colegiul constată apelul ca fiind declarat în termen.

Potrivit art.385 lit.c) Cod de procedură civilă, *instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul şi să caseze integral sau parțial hotărârea primei instanțe, emițând o nouă hotărâre.*

Potrivit art.276^2 Cod de procedură civilă, *dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă*.

Art.276^3 alin.(1) şi (2) Cod de procedură civilă stipulează că, *procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. Judecătorul poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părți de a examina cererea în ședință publică.*

Conform prevederilor art.276^4 alin.(5) Cod de procedură civilă, *instanța de apel examinează cererea de apel în procedură scrisă sau cu citarea participanților la proces, prevederile art.276^3 fiind aplicabile corespunzător astfel, instanța de apel a examinat cererea de apel în procedura scrisă, fără citarea părților.*

În temeiul art.386 alin.(1) Cod de procedură civilă, *(1) Hotărîrea primei instanţe se casează sau se modifică de instanţa de apel dacă: a) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei nu au fost constatate şi elucidate pe deplin; b) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, pe care prima instanţă le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice şi suficiente; c) concluziile primei instanţe, expuse în hotărîre, sînt în contradicţie cu circumstanţele cauzei; d) normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat.*

Articolul 130 alin.(1) Cod de procedură civilă statuează că, *instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.*

În conformitate cu art.240 alin.(1) Cod de procedură civilă, *la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importantă pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea acțiunii.*

Prevederile art.373 alin. (1) Cod de procedură civilă declară că, *instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor şi obiecțiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanțelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanță.*

Astfel, în limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. Instanța de apel nu este legată de motivele apelului privind legalitatea hotărârii primei instanțe, ci este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei. Concomitent, instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Prin urmare, prevederile legale enunțate în mod expres obligă instanța de apel să verifice circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești, o motivație şi o analiză clară sunt cerințele fundamentale ale hotărârilor judecătorești şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce iau fost prezentate.

Instanța de apel menționează că, art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor pricinii. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare şi dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabili, în fața eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

Subsecvent, Colegiul Civil atestă că, instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanței inferioare.

Instanța de apel constată că, obiectul prezentei cereri de chemare în judecată constituie încasarea datoriei în temeiul Contractului de credit nr.278994001 din 23.05.2024 și cheltuielilor de judecată.

Conform art.5 Codul de procedură civilă, *orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.*

Din materialele cauzei se constată că, în temeiul Contractului de credit nr.278994001 din 23.05.2024, perfectat între debitorul Țurcanu Gheorghe și creditorul OCN „Ecofinance Tehnologies" SRL, creditorul a acordat credit debitorului în sumă de 25 000 lei pentru o perioadă de 60 luni cu termen final de rambursare la 23.05.2029 (f.d.15-25).

Potrivit bonului de plată nr.11002 din 24.05.2024 lui Țurcanu Gheorghe i-a fost eliberat împrumutul creditprime conform contractului în sumă de 25 000 lei (f.d.26).

Totodată, Colegiul civil reține că, potrivit pct.5, subpct.5.1. al respectivului contract de credit nebancar, *pentru utilizarea sumelor puse la dispoziție din linia de credit, debitorul va achita o plată minimă lunară egală cu 5% din soldul curent al liniei de credit la data scadenței plus dobânda contractuală*.

Conform pct.5.2. din contract, *rata dobânzii care se achită de către Debitor este fixă pe întreaga Durată a Creditului, astfel cum este definită și este egală cu 0.1369 % pe zi*. Pct.5.3. din contract indică că, *în cazul în care este la primul credit oferit de Creditor şi sub condiția achitării în termen a minimului de plată (prevăzut de pct.5.1), Debitorul va beneficia de o dobândă de 0% pentru utilizarea creditului până la prima dată scadentă*.

Conform pct.5.3.1., *prevederile pct.5.3. nu se vor aplica pentru următoarele plăți datorate de către Debitor, la fel acestea nu se vor aplica în cazul în care Debitorul va admite întârzieri la oricare plăți datorate Creditorului*.

Pct.5.4. din contract indică că, *dobânda anuală efectivă (DAE) reprezintă costul total al creditului, exprimat în procent anual și este de 63.15%.*

Potrivit pct.5.5., *dobânda se calculează anual și se aplică la soldul zilnic al liniei de credit până la data restituirii integrale a liniei de credit, indiferent de faptul, dacă restituirea a fost*

efectuată de către Debitor benevol ca urmare a ajungerii obligațiilor la scadență, a rambursării anticipate a creditului, a exercitării dreptului de reziliere sau de revocare a contractului.

Pct.5.5.1. menționează că, *aplicarea ratei dobânzii de credit anuale specificate în contractul de credit nu poate depăși 49.9685%%.*

Conform pct.5.5.2., *pentru utilizarea liniei de credit solicitată, debitorul va achita un comision de gestionare a creditului în mărime de 0.04 % pe o zi de credit, din valoarea totală a creditului*.

Pct.5.6. stipulează că, *costul total al creditului, adică valoarea totală a costurilor inclusiv dobânzilor, comisioanelor, taxelor, penalităților, dobânzilor de întârziere și oricare alt tip de plăți aferente unui contract de acordare a creditului nu poate depăși valoarea limitei aprobate*.

Pct.5.7. indică că, *calculul costului total al creditului poate crește corespunzător și proporțional cu sumele care sunt trase din linia de credit, însă nu poate depăși valoarea sumelor trase, în condițiile pct.5.6. din prezentul contract*.

Potrivit Extrasului din cont pe numele pârâtului Țurcanu Gheorghe, anexat la materialele cauzei civile rezultă că, debitorul Țurcanu Gheorghe până la 31.12.2024, executându-și doar parțial obligațiile contractuale asumate, a acumulat o restanță față de creditor și anume: datoria constituită din 13245,86 lei din corpul împrumutului, 2698,12 lei - dobânda contractuală și 1300 lei - comisionul de gestionare a creditului (f.d.27-29).

Conform calculului dobânzii și a comisionului rezultă că, pârâtul/debitor Țurcanu Gheorghe, în temeiul contractului de credit nebancar, pentru 99 zile de întârziere, a acumulat o restanță de 1813,35 lei cu titlu de dobândă contractuală și 529,83 lei cu titlu de comision de gestionare a creditului (f.d.30).

La data de 25.04.2024 între compania OCN „Ecofinance Tehnologies" SRL și compania SRL „Debit Lex" a fost încheiat contractul de cesiune a creanțelor (f.d.31-32). Potrivit contractului de cesiune Cedentul cedează în favoarea Cesionarului a dreptului de creanță împotriva debitorilor săi.

Prin notificarea nr.C272 din 31.12.2024, reclamantul „Debit Lex" SRL a informat pârâții Țurcanu Gheorghe și Țurcanu Rodica despre necesitatea achitării datoriei scadente în mărime de 17243,98 lei, acordându-le 7 zile din momentul recepționării (f.d.34).

Notificarea respectivă, pârâții au recepționat-o, fapt confirmat prin avizul de recepție DS8020670143AAS /(f.d.34, verso).

Prin urmare, la 04.02.2025, reprezentantul reclamantului „Debit Lex" SRL, avocatul Lunca Ion, a intentat acțiunea civilă către Țurcanu Gheorghe și Țurcanu Rodica privind încasarea datoriei formată din suma restantă a creditului în mărime de 13245,86 lei, dobânda restantă conform contractului în mărime de 4511,47 lei și 1829,83 lei cu titlu de comision de gestiune, precum și compensarea cheltuielilor de judecată formate din taxa de stat în mărime de 833,49 lei, taxă de timbru în mărime de 200,00 lei, cheltuieli de asistență juridică în mărime de 4000 lei și cheltuielile de corespondență în mărime de 18,5 lei, iar în total suma de 24639,15 lei (f.d.6-9).

Fiind investită cu soluționarea cauzei în fond, prin hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 11 martie 2025 s-a respins ca neîntemeiată cererea cu valoare redusă a avocatului Lunca Ion în interesele „Debit Lex" Societate cu Răspundere Limitată către Țurcanu Gheorghe și Țurcanu Rodica în temeiul contractului de credit nebancar cu nr.278994001 din 23 mai 2024 (f.d.46-55).

Instanța de fond și-a motivat soluția pe faptul că, potrivit extrasului din cont pe numele lui Țurcanu Gheorghe, la 23.09.2024 (adică ulterior perfectării contractului de credit nebancar în litigiu și ulterior perfectării contractului de cesiune între O.C.N. „Ecofinance Tehnologies" SRL

și SRL „Debit Lex”) Țurcanu Gheorghe a achitat în casieria OCN „Ecofinance Tehnologies” S.R.L., suma totală de 15799,07 lei, or, împrumutătorul OCN „Ecofinance Tehnologies” SRL la data semnării contractului de cesiune din 25.04.2024 nu deţinea nici o creanţă valabilă, transmisibilă şi sesizabilă faţă de debitorul Țurcanu Gheorghe, având în vedere că, prin lege este prohibită procedura de cesionare a unor creanțe inexistente și astfel SRL „Debit Lex” nu deținea dreptul de a se substitui ca cesionar în drepturile împrumutătorului

Exprimându-și dezacordul cu soluția instanței de fond, la data de 19 martie 2025, SRL „Debit-Lex” prin intermediul avocatului Lunca Ion a contestat hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 11 martie 2025 cu apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii cu pronunțarea unei noi decizii de admitere a cererii de chemare în judecată (f.d.43-44, 65-73).

În conformitate cu art. 9 Cod Civil, *(1) Drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. (2) Drepturile şi obligaţiile civile apar: a) din contracte şi din alte acte juridice; b) din acte emise de o autoritate publică, prevăzute de lege drept temei al apariţiei drepturilor şi obligaţiilor civile; c) din hotărîre judecătorească în care sînt stabilite drepturi şi obligaţii; d) în urma creării şi dobîndirii de bunuri în temeiuri neinterzise de lege; e) în urma elaborării obiectelor de proprietate intelectuală; f) în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane; g) în urma îmbogăţirii fără justă cauză; h) în urma altor fapte ale persoanelor fizice şi juridice şi a unor evenimente de care legea leagă apariţia unor efecte juridice în materie civilă.*

Potrivit art. 10 alin.(1), (2) Cod Civil, *(1) Persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară. (2) Neexercitarea de către persoanele fizice şi juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege.*

În temeiul art. 774 alin.(1) Cod Civil*, (1) În virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.*

Art.775 alin.(1) Cod civil prevede că, *(1) debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință şi diligentă la momentul naşterii, pe durata existenței, la momentul executării şi stingerii obligației.*

Prin prisma art. 776 alin.(1) Cod Civil*, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.*

Art. 858 alin.(2) Cod civil stipulează că*, obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul şi în momentul stabilit.*

În corespundere cu art.992 alin.(1) Cod civil*, (1) contractul este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.*

Conform art. 1242 alin. (1) Cod Civil*, (1) Prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.*

În accepțiunea art. 1247 alin.(1) Cod Civil, *(1) Împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract. Dacă nu au fost stabilite dobînzi, el are*

dreptul să restituie împrumutul şi pînă la expirarea termenului. O asemenea restituire are ca efect rezoluţiunea împrumutului.

Art. 1249 Cod Civil declară că, *în cazul în care împrumutatul nu-şi respectă obligaţiile privind garantarea restituirii bunului, împrumutătorul poate cere restituirea lui imediată şi a dobînzii aferente.*

Dispozițiile art. 1763 alin.(1)-(3) Cod Civil statuează că, *(1) Prin contractul de credit, o bancă sau o organizaţie de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziţia unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiţia rambursării ei, a plăţii dobînzii şi a altor plăţi aferente, sau îşi asumă orice alt angajament de a achiziţiona o creanţă sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanţii. (2) Contractul de credit se încheie în scris. (3) Faţă de contractul de credit se aplică prevederile referitoare la contractul de împrumut în măsura în care regulile prezentului capitol nu prevăd altfel sau din esenţa contractului de credit nu reiese contrariul.*

Art. 823 alin. (1), (2) Cod Civil stipulează că, *(1) O creanţă transmisibilă şi sesizabilă poate fi cesionată de titular (cedent) unui terţ (cesionar) în baza unui contract. Din momentul încheierii unui astfel de contract, cedentul este substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanţă, dacă din contractul de cesiune nu rezultă un moment ulterior. (2) Cesiunea creanţei nu poate aduce atingere drepturilor debitorului şi nici nu poate face obligaţia acestuia mai oneroasă.*

În temeiul prevederilor art. 827 alin.(1), (2) Cod Civil, *(1) Drepturile de creanţă se transmit cesionarului aşa cum există în momentul transmiterii. (2) O dată cu cesiunea creanţei, asupra cesionarului trec garanţiile şi alte drepturi accesorii.*

Subsecvent, examinând actele dosarului, motivele apelului declarat, precum și legalitatea și temeinicia hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 11 martie 2025 coroborată normelor citate supra, instanța de apel constată interpretarea eronată a normelor de drept material, aprecierea incompletă a probelor și ignorarea voinței contractuale a părților de către instanța de fond din considerentele ce succed.

Examinând pretențiile reclamantului/apelant SRL „Debit Lex” privind încasarea de la pârâtul Turcanu Gheorghe a sumei datorate cu titlu de corp al creditului, dobândă contractuală restantă și comision de gestionare a creditului, instanța de apel constată că, acestea sunt legale, întemeiate și dovedite prin materialele dosarului.

Or, din actele cauzei rezultă în mod cert că, între OCN „Ecofinance Technologies” SRL și pârâtul Turcanu Gheorghe a fost încheiat contractul de credit nebancar nr. 278994001 din 23.05.2024, în temeiul căruia pârâtului i-a fost acordată suma de 25 000 lei, fapt confirmat prin ordinul de plată anexat la dosar.

De altfel, pârâtul a beneficiat efectiv de suma împrumutată, însă nu și-a executat obligația principală de restituire a creditului, încălcând astfel prevederile contractuale asumate, inclusiv graficul de rambursare.

În aceeași ordine de idei se reține că, Țurcanu Tudor și-a îndeplinit parțial obligația de restituire a creditului, achitând sumele de 11754, 14 lei din corpul împrumutului, 3114,93 lei dobânda contractuală și 910 lei cu titlu de comision de gestionare a creditului.

Aici, Colegiul civil subliniază că, potrivit principiului forței obligatorii a contractului, consacrat de dispozițiile Codului civil, obligațiile contractuale legal asumate sunt obligatorii pentru părți și trebuie executate întocmai. Neexecutarea obligației de restituire a sumei împrumutate atrage dreptul creditorului de a solicita încasarea datoriei la corpul creditului.

În aceste condiții, instanța de apel apreciază că, suma de 13 245,86 lei, reprezentând datoria restantă la corpul creditului, este certă, lichidă și exigibilă, fiind corect calculată și dovedită.

În ceea ce privește dobânda contractuală, instanța de apel reține că, aceasta reprezintă un element esențial al contractului de credit, convenit expres de părți la momentul încheierii contractului.

Se reiterează că, conform pct. 5.2. din Contract, rata dobânzii care se achită de debitor este fixă pe întreaga durată a creditului, astfel cum este definită și este egală cu 0,1369 % pe zi.

Potrivit pct. 5.4. din Contract, dobânda anuală efectivă reprezintă costul total al creditului, exprimat în procent anual și este de 63,15 %.

Conform pct. 5.5. din Contract, dobânda se calculează anual și se aplică la soldul zilnic al liniei de credit până la data restituirii integrale a liniei de credit, indiferent de faptul dacă restituirea a fost efectuată de către debitor benevol ca urmare a ajungerii obligațiilor la scadență, a rambursării anticipate a creditului, a exercitării dreptului de reziliere sau de revocare a contractului, iar conform pct. 5.5.1. aplicarea ratei dobânzii de credit anulate specificate în contractul de credit nu poate depăși 49,9685 %.

În acest context, odată cu depunerea cererii pentru eliberarea împrumutului și cu semnarea contractului de credit nebancar nr.278994001 din 23.05.2024, pârâtul Țurcanu Gheorghe a acceptat achitarea dobânzii pentru acordarea împrumutului conform clauzelor contractuale stabilite.

Or, Colegiul civil ține să noteze că, dobânda contractuală nu constituie o sancțiune, ci prețul folosirii capitalului, datorat de împrumutat pentru perioada în care a beneficiat de suma acordată. Atât timp cât contractul este valabil și nu a fost constatat ca fiind nul sau lovit de ineficiență juridică, clauzele privind dobânda sunt opozabile părților.

Din calculul detaliat al datoriei, anexat la dosar, rezultă că, suma de 4 511,47 lei, pretinsă cu titlu de dobândă contractuală restantă, a fost determinată în strictă conformitate cu prevederile contractului de credit și cu perioada de întârziere la plată.

Prin urmare, instanța de apel constată că, solicitarea privind încasarea dobânzii contractuale restante este întemeiată și urmează a fi admisă.

Referitor la comisionul de gestionare a creditului, instanța de apel reține că, acesta a fost prevăzut expres în contractul de credit, fiind acceptat de pârât la momentul încheierii acestuia, reprezentând contraprestația pentru serviciile prestate de creditor în legătură cu administrarea creditului, monitorizarea rambursării, evidența obligațiilor și alte operațiuni necesare derulării raportului contractual.

Din actele cauzei rezultă că, suma de 1 829,83 lei, pretinsă cu acest titlu, este calculată conform clauzelor contractuale și reflectă obligațiile asumate de pârât, fără a fi dovedit caracterul excesiv sau ilegal al acesteia, or, conform pct. 5.5.2. din Contract, pentru utilizarea liniei de credit solicitată, debitorul va achita un comision de gestionare a creditului în mărime de 0,04 % pe o zi de credit, din valoarea totală a creditului.

Pentru considerentele expuse, instanța de apel conchide că, pârâtul Turcanu Gheorghe a beneficiat efectiv de suma împrumutată, nu și-a executat obligațiile contractuale de rambursare, creanța este certă, lichidă și exigibilă, sumele pretinse cu titlu de corp al creditului, dobândă contractuală și comision de gestionare fiind calculate corect și dovedite.

Referitor la solicitarea apelantului/reclamant de încasare solidară a datoriei de la pârâții Țurcanu Gheorghe și Țurcanu Rodica, instanța de apel constată că, aceasta este neîntemeiată.

Argumentul invocat în cererea de apel, potrivit căruia răspunderea solidară ar rezulta din faptul că, obligația ar fi fost contractată în timpul căsătoriei și, prin urmare, ar fi prezumată ca fiind asumată în interesul familiei, nu poate fi reținut.

Prin urmare, potrivit principiilor dreptului obligațional, solidaritatea nu se prezumă, ci trebuie să fie prevăzută expres de lege sau stipulată neechivoc prin voința părților. Or, în speță, contractul de credit nebancar a fost încheiat exclusiv de pârâtul Turcanu Gheorghe, fără participarea sau consimțământul pârâtei Turcanu Rodica, iar la dosar nu există un contract de fidejusiune, un angajament de co-debitor sau un alt act juridic prin care aceasta să fi asumat obligația de plată. Simplul fapt al existenței raportului de căsătorie nu este suficient pentru a angaja răspunderea solidară pentru o obligație personală, în lipsa probelor certe că, datoria a fost contractată și utilizată în mod efectiv în interesul familiei.

În aceste condiții, instanța de apel conchide că, temeiurile invocate de reclamant în susținerea caracterului solidar al obligației nu sunt confirmate de probele administrate, motiv pentru care solicitarea de încasare solidară a datoriei urmează a fi respinsă.

Totodată, Colegiul civil constată că, instanța de fond a respins cererea de chemare în judecată, reținând în mod greșit că, la momentul încheierii contractului de cesiune din 25.04.2024, creanța nu ar fi fost una existentă, transmisibilă și sesizabilă, apreciind că, cesiunea ar fi intervenit anterior nașterii obligației debitorului.

Această concluzie este contrară dispozițiilor art. 823 alin. (1) Cod civil, care prevăd expres că, o creanță transmisibilă și sesizabilă poate fi cesionată de titular unui terț, iar momentul transmiterii creanței este cel stabilit de părți, dacă din contract rezultă un moment ulterior.

Din conținutul contractului de cesiune nr. 1 din 25.04.2024, coroborat cu actul de predare-primire nr. 18 din 31.12.2024, rezultă fără echivoc că, părțile au convenit ca transmiterea efectivă a creanței să aibă loc la data semnării actului de predare-primire.

Prin urmare, Colegiul civil stabilește că, instanța de fond a confundat momentul încheierii contractului de cesiune cu momentul transmiterii dreptului de creanță, aplicând eronat norma legală și ignorând voința expresă a părților contractante.

Din materialele dosarului rezultă că, la data de 31.12.2024 contractul de credit nebancar nr. 278994001 din 23.05.2024 era în vigoare, debitorul Țurcanu Gheorghe se afla în întârziere de plată, iar creanța era determinată sub aspectul cuantumului și exigibilității.

În aceste condiții, creanța transmisă prin actul de predare-primire avea caracter cert, lichid și exigibil, îndeplinind toate condițiile prevăzute de lege pentru a face obiectul unei cesiuni valabile.

Instanța de fond a omis să analizeze acest act juridic esențial, limitându-se la o interpretare formală a datei contractului de cesiune, fără a examina efectele juridice ale actului de predare-primire, ceea ce constituie o apreciere incompletă a probelor și o motivare contradictorie cu circumstanțele cauzei.

În conformitate cu art. 82 Cod de Procedură Civilă, *cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.*

Potrivit art. 94 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, *(1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.*

În acest sens, se reține că, pentru înaintarea acțiunii civile, reclamantul SRL „Debit Lex” a achitat taxa de stat în mărime de 833,49 lei, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 1075 din

31.01.2025 (f.d.35) și taxa de timbru în mărime de 200 lei, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 1077 din 31.01.2025 (f.d.36).

Totodată, potrivit art. 90 lit. lit. c), l) Cod de Procedură Civilă, *din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: c) cheltuielile de înştiinţare şi chemare a părţilor în judecată; l) alte cheltuieli necesare, suportate de instanţă şi de participanţii la proces.*

La materialele cauzei, partea reclamantă a anexat copia chitanței ce confirmă achitarea sumei de 18,50 lei (f.d. 34 verso), în calitate de cheltuieli de corespondență, pentru expedierea somației la adresa pârâtului.

Prin urmare, instanța de apel conducându-se de prevederile art. 94 Cod de Procedură Civilă, luând în considerație că pretenția reclamantului a fost admisă integral, instanța de apel concluzionează temeinicia solicitării privind încasarea din contul pârâtului Țurcanu Gheorghe în beneficiul reclamantului SRL „Debit-Lex" a sumelor de 833,49 lei cu titlu de taxă de stat, 200 lei cu titlu de taxă de timbru și 18,50 lei în calitate de cheltuieli de corespondență, în total 1051,99 lei - cheltuieli suportate în instanța de fond.

În aceeași ordine de idei, se reține că, prin cererea de apel, apelantul SRL „Debit Lex" a solicitat încasarea de la pârâtul Țurcanu Gheorghe a taxei de stat în mărime de 708,43 lei (f.d.74) și a taxei de timbru în sumă de 200 (f.d.75) lei achitate la depunerea cererii de apel.

Astfel, luând în considerație că cererea de apel a fost admisă integral, Colegiul civil va dispune încasarea din contul lui Țurcanu Gheorghe în beneficiul reclamantului SRL „Debit-Lex" a sumelor de 708,43 lei cu titlu de taxă de stat, 200 lei cu titlu de taxă de timbru, în total 908,43 lei – cheltuieli suportate în instanța de apel.

Conform art. 96 alin. (1), (1^1) Cod de Procedură Civilă, *(1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. (1^1) Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.*

Din dosar rezultă fără echivoc că, reclamantul/apelant a beneficiat de asistență juridică acordstă de avocatul Ion Lunca, fiind efectuate acțiuni procesuale concrete în vederea apărării drepturilor reclamantului, constând în redactarea cererii de chemare în judecată, formularea poziției juridice, gestionarea corespondenței procedurale.

Totodată, la dosar a fost anexată copia ordinului de plată nr. 1015 din 24.01.2025, care confirmă achitarea sumei de 4 000 lei în contul avocatului Lunca Ion cu titlu de onorariu pentru serviciile de asistență juridică prestate în cauza respectivă.

În acest sens, dovada achitării onorariului avocatului, coroborată cu mandatul și cu activitatea efectiv prestată, este suficientă pentru a demonstra realitatea raportului juridic și pertinența cheltuielilor solicitate.

Distinct de aceste împrejurări, instanța de apel notează că, suma de 4 000 lei este rezonabilă și proporțională cu complexitatea cauzei, cu volumul de muncă prestat și cu tarifele practicate în mod uzual, nefiind una excesivă sau disproporționată raportat la circumstanțele speței, fapt pentru care se va dispune încasarea de la Țurcanu Gheorghe în beneficiul SRL „Debit-Lex", a sumei de 4000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică.

Reieșind din cele menționate supra, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curții de Apel Nord ajunge la concluzia de a admite apelul declarat de SRL „Debit-Lex", casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 11 martie 2025, cu emiterea unei noi decizii prin care se admite parțial cererea de chemare în judecată formulată de SRL „Debit-Lex"

către Țurcanu Gheorghe și Țurcanu Rodica, privind încasarea datoriei contractuale și a cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu art.385 lit.c) și art.276^4 alin.(4) CPC, Colegiul civil,

D E C I D E:

Se admite cererea de apel declarată de SRL „Debit-Lex” prin intermediul avocatului Lunca Ion.

Se casează integral hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 11 martie 2025, emisă în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată formulată de SRL „Debit-Lex” către Țurcanu Gheorghe și Țurcanu Rodica, privind încasarea datoriei contractuale și a cheltuielilor de judecată, și se emite nouă hotărâre după cum urmează:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată formulată de SRL „Debit-Lex” către Țurcanu Gheorghe și Țurcanu Rodica, privind încasarea datoriei contractuale și a cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Țurcanu Gheorghe în beneficiul SRL „Debit-Lex”, suma de 13 245,86 (treisprezece mii două sute patruzeci și cinci,86) lei cu titlu de datorie la corpul creditului nebancar, a sumei de 4511,47 (patru mii cinci sute unsprezece,47) lei – dobânda contractuală restantă și suma de 1829,83 (una mie opt sute douăzeci și nouă,83) lei – comision de gestiune.

Se încasează de la Țurcanu Gheorghe în beneficiul SRL „Debit-Lex”, suma de 4000 (patru mii) lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică, suma de 1051,99 (una mie cinzeci și unu,99) lei – cu titlu de cheltuieli de judecată suportate în instanța de fond și suma de 908,43 (nouă sute opt,43) lei – cu titlu de cheltuieli de judecată suportate în instanța de apel.

În rest, acțiunea se respinge.

Decizia nu se supune recursului, fiind definitivă și irevocabilă de la pronunțare.

Președintele completului,
judecător **Elena Grumeza**

Judecători **Natalia Costaș**

Ivan Parii